UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Chæremoni Diacono. 290.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

oſtendit, quòd ne fratris quidem, gratia & fauore ductus, ad ſacerdotij dignitatem obtulerit (nam qui eos, qui ex ipſius lumbis exorti fuerant, huiuſmodi honore afficiendos duxerat, verùm naturæ vim, ac velut tyrannidem ſuperauerat; haudquaquam profectò fauore adductus fuiſſet, vt fratrem ſacerdotij corona redimeret) ſed diuinis oraculis obſequens. Ob eámque cauſam, qui aduerſus eum rabido animo impetum fecerant, ac non diuino ſuffragio, ſed priuato animi iudicio fratrẽ ab eo ſacerdotem deſignatum fuiſſe arbitrabantur, nouas & inuſitatas pœnas pependerunt. Hi enim partim dehiſcente terra abſorpti ſunt, partim cęleſtis ignis ardore conflagrarunt.

τοῦτο γοῦν ἐκεῖνον τὸν περιφανέστατον λαμπρῶς ἔδειξε, μηδὲ τὸν ἀδελφὸν χάριτι εἰς τὴν ἱερωσύνην προσενηνοχέναι. ὁ γὰρ τοὺς ἐκ τῶν λαγόνων αὐτοῦ φύντας μὴ ἀξιώσας τοιαύτης τιμῆς, ἀλλὰ περιγενόμενος τῆς φύσεως τυραννίδος, οὐκ ἂν τὸν ἀδελφὸν χάριτι τῇ ἱερωσύνῃ ἐστεφάνωσεν, ἀλλὰ κατὰ θείους χρησμούς. διὸ καὶ οἱ κατ᾽ αὐτοῦ ἐπιλυττήσαντες, καὶ νομίσαντες οὐ θείᾳ ψήφῳ, ἀλλὰ κρίσει λογισμῶν οἰκείᾳ κεχειροτονηκέναι τὸν ὁμαίμονα, δίκας ἀήθεις ἔδοσαν. τοὺς μὲν γὰρ ἡ γῆ χανδὸν κατέπιεν, οἱ δὲ πυρὸς αἰθερίου ἔργον ἐγένοντο.

Chæremoni Diacono. 290.

Etſi Euſebius, quemadmodum ad me ſcripſiſti, fœdus cùm vitio feriens, virtuti bellum infert, atque celeriter ex calumnia ad ſtruendas inſidias adducitur, promptéq; ſuſpicionibus parum conſentaneis fidem adhibet: ac præterea in his quidem, qui deliquerunt, ſupplicio afficiendis acerbũ & inexorabilem, in iis autem, qui aliquid ex virtute gerunt, remunerandis pigerrimum ſe prębet: minimè tamen æquum eſt ipſum à te ſuggillari, qui eadem, quæ ipſe, vt rumor eſt, ne dicam grauiora, perpetras. Aut enim ab huiuſmodi flagitiis abſtine: aut eos, qui ea committunt, ne ſuggilla. Quanquam fortaſſe hoc ipſi meritò accidit, quòd cùm te, cùm talis eſſes, diaconũ creauerit, ac proinde vim numinis vltricẽ minimè fugerit. Nam qui Eccleſiaſticis ſanctionibus occluſum os, contrà quàm oportebat, aperuit, aduerſus ſeipſum, vt apparet, aperuit: & qui ſe effrænatam linguam aduerſus probos inſtruere arbitrabatur, eam aduerſus ſeipſum armauit.

Χαιρήμονι Διακόνῳ. σϞ.

Εἰ καὶ Εὐσέβιος, ὡς γέγραφας, τῇ κακίᾳ σπενδόμενος, τῇ ἀρετῇ πολεμεῖ, ὀξὺς μὲν ὢν ἐκ διαβολῆς εἰς ἐπιβουλὰς ἐπαχθῆναι. πρόχειρος δὲ ὑπονοίαις μὴ προσηκούσαις ἑαυτὸν πιστῶσαι. καὶ ἐν μὲν τοῖς ἐπιτιμίοις τῶν ἡμαρτηκότων ἀπαραίτητος, ἐν δὲ ταῖς ἀμοιβαῖς τῶν κατορθούντων ὀκνηρότατος, ἀλλ᾽ οὖν γε αὐτὸς οὐκ ἂν εἴης δίκαιος ἐκεῖνον κωμῳδεῖν, ὁ τὰ αὐτὰ αὐτῷ, ὥς φασιν, ἵνα μὴ λέγω ἀργαλεώτερα πλημμελῶν. ἢ γὰρ μὴ πρᾶττε τοιαῦτα, ἢ μὴ κωμῴδει τοὺς δρῶντας. τάχα δὲ τοῦτ᾽ αὐτῷ κατ᾽ ἀξίαν συνέβη, ὅτι σε τοιοῦτον ὄντα χειροτονήσας, οὐκ ἔλαθε τὴν δίκην. ὁ γὰρ ἀποκεκλεισμένον ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν στόμα οὐ δεόντως ἀνοίξας καθ᾽ ἑαυτοῦ, ὡς ἔοικεν, ἤνοιξε, καὶ κατὰ τῶν εὐδοκίμων νομίσας ἀθύρωτον ὁπλίζειν γλῶτταν, καθ᾽ ἑαυτοῦ ὥπλισεν.

Germano. 291.

Qui voluptates, quas multi expugnari minimè poſſe exiſtimãt, per temperantiam

Γερμανῷ. σϞα.

Ὁ μὲν τὰς πολλοῖς ἀμάχους εἶναι δοκούσας ἡδονὰς σωφροσύνῃ καὶ ἐγκρατείᾳ

τυραννι-